

Joan Miquel Oliver: «Hi ha coses que només pot fer Antònia Font»

Parlem amb el compositor i lletrista de la banda i amb el vocalista Pau Debon, tres dies abans de la sortida del disc de retorn



Antònia Font | Juan Miquel Morales

L'esperat disc de retorn d'**Antònia Font**, després de més de vuit anys allunyats dels escenaris, ja és a tocar. El 25 de març veurà la llum aquest nou treball, *Un minut estroboscòpica* (Primavera Labels, 2022), i nosaltres parlem amb el vocalista de la banda, Pau Debon, i el seu compositor i lletrista, **Joan Miquel Oliver**, perquè ens n'expliquin algunes claus.

Fer aquest disc era una part indispensable en el retorn d'Antònia Font?

Pau Debon: Era una de ses condicions que es van posar sobre la taula quan ens vam trobar tots per tornar. En **Joan Miquel Oliver** i en Jaume Manresa eren grans defensors que s'havia de fer un disc, i per als altres era una possibilitat, però no la idea principal en un primer moment.

Joan Miquel Oliver: Sabíem que el públic acceptaria qualsevol cosa que féssim i que no feia falta fer un disc. Des que mos vam separar, cada any hem anat fent un sopar, com a mínim, i les opcions eren des de fer un concert únic a Porreres, a Mallorca, fins a aquest projecte actual de disc i gira. No volíem fer seixanta concerts, sinó una desena màxim. Menys concerts i més grossos, i no tornar a la dinàmica de les pallisses de furgoneta que mos va dur a la separació.

Quina ha estat l'espurna que ha precipitat el vostre retorn?

J.M.O: Cadascú té les seves motivacions. Per a en Pau, **Antònia Font** és l'únic grup potent que ha tingut i el que ell desitjava era recuperar l'experiència de cantar en directe. Jo, en canvi,

he desenvolupat el meu projecte en solitari de manera paral·lela, però la manera de fer cançons la vaig aprendre amb **Antònia Font**. Es tractava de recuperar aquelles primeres motivacions. La veritat és que **Antònia Font** només mos va donar alegries. La nostra vida hauria estat diferent si no haguéssim passat per aquesta experiència. L'aturada indefinida podria haver estat per sempre, però hem volgut recuperar les coses bones que mos va aportar **Antònia Font**, i que veritablement eren moltíssimes.

Per què vau decidir que no volíeu un retorn només en clau de 'revival', per tocar els clàssics i prou?

J.M.O: **Antònia Font** és un grup de repertori nou amb cada projecte, de trencar sempre amb l'anterior, i crec que fent això no hauria estat un retorn complet. Hi ha grups que han fet deu discos i que en directe continuen tocant les cançons dels dos primers, i els altres vuit són quasi excuses per fer gires. No és el nostre cas, perquè sempre hem defensat presentar el darrer disc. De fet, hem deixat molt repertori antic enrere, i això ha fet que molta gent mos hagi abandonat. **Antònia Font** va sortir com un bolet. Hi ha coses que només pot fer **Antònia Font**, i sense disc no hauria estat un **Antònia Font** autèntic.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=4bQBHBNJnNA>

De vegades es deixa de seguir un artista perquè s'ha fet massa popular. Ha passat amb vosaltres?

J.M.O: Sí, i és normal. Potser ha passat amb alguna gent que ens va descobrir amb aquelles primeres cançons: "Viure sense tu", "En s'estiu", "S'univers és una festa"... Però quan després vam publicar "Robot", "Wa Yeah!" o "Clint Eastwood", eren temes que ens feien il·lusió. No sabíem què passaria cada vegada que trèiem un disc, però la gent ho va entendre. El públic també tenia clar que cada disc seria diferent. Crec que aquesta idea va quedar consolidada, basada en la capacitat de sorpresa, defugint de sa nostàlgia i de dir "a mi m'agradava més el primer disc". D'un grup que t'agrada, la gent sempre està més vinculada amb aquell disc que va escoltar per primer cop. Per exemple, a mi em passa amb el grup nord-americà Eels, i el seu *Daisies of the Galaxy* (DreamWorks, 2000). Els seus altres àlbums també m'han agradat, però si vaig a un concert vull que toquin les cançons d'aquell disc. **Antònia Font** s'ha escampat i molta gent s'ho ha fet seu, i nosaltres sempre hem defensat que el grup sigui allò que en cada moment hem volgut que sigui.

El 2022 heu anunciat quatre úniques dates amb el debut al festival Primavera Sound (11 de juny), Inca (18 de juny), València (9 de juliol) i de nou Barcelona (15 d'octubre al Palau Sant Jordi). És cert que el festival us va donar l'empenta definitiva?

J.M.O: No, la decisió va ser del grup, evidentment, i al moment de posar-ho en marxa, el Primavera mos ho va posar molt fàcil. Però d'ofertes sempre n'havíem tingut, i no precisament d'aquest festival, amb catxets i catxetassos perquè **Antònia Font** fes un concert. Però de necessitat no n'hi havia.

P.D: La presa de decisió va ser exclusivament nostra, però quan ens vam oferir al mercat ens van venir diverses ofertes, i la millor va ser la del Primavera Sound. No només econòmicament, perquè van agafar el grup i van plantejar el retorn a tots nivells.

Serà un concert amb un públic divers on hi haurà fans del grup, assistents passavolants, estrangers... Era el més còmode per tornar a arrencar?

J.M.O: No hi haurà cap problema, mos adaptarem. Els altres concerts d'Inca, València i Barcelona seran llargs, de dues hores, i el del Primavera Sound no pot durar tant. Serà més fàcil que un concert complet.

P.D: Potser m'equivoc, però tinc la sensació que per a nosaltres serà més fàcil tocar una horeta, davant de gent que ens coneix i gent que no, que no pas un concert de dues hores amb el públic que fa vuit anys que espera.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=zTdJIHO9Eg8>

Fa vuit anys i mig no teníem pandèmies ni guerres a Europa. Com encaixa Antònia Font en aquest món del 2022?

J.M.O: Crec que aquest disc, comparat amb els que fan altres grups de la nostra generació, o més joves, o els que acaben de començar, és competitiu i té valor. Quan un artista presenta una obra, es deu preguntar: "Què és millor, que hi sigui, o que no hi sigui?", i aquesta és la qüestió. I penso que **Antònia Font**, ara mateix, és millor que hi sigui, que no pas que no hi sigui.